

L'aristòcrata del llenguatge

Especialistes universitaris de mig món debateren sobre l'escriptor valencià Joan Roís de Corella (1433-1497), l'aristòcrata de les lletres catalanes, per commemorar el cinquè centenari de la seua mort.

Després de reivindicar la figura d'Ausiàs Marc i de celebrar el centenari del seu naixement, després d'analitzar de cap a peus el *Tirant Lo Blanc*, per fi li tocava a Joan Roís de Corella rebre l'homenatge cultural i l'anàlisi dels estudiosos. Historiadors de la Universitat de Barcelona, filòlegs de la de València, de Canadà, Itàlia, etc.

han parlat aquests dies sobre els diferents aspectes socials i culturals de l'època en què va viure l'autor valencià, a més de les diferents vessants de la seua obra. Jordi Ventura, historiador de la Universitat de València, i Antoni Ferrando, prestigiós filòleg valencià, van obrir el foc al Simposi Internacional sobre Joan Roís de Corella tot contextualitzant-ne l'època amb els aspectes socials i culturals. L'esplendor cultural de la impremta valenciana i la seua importància en la traducció de la Bíblia (molt abans que la primera al castellà) va centrar bona part de la intervenció de Ventura.

El primer dia del simposi va concloure amb una ponència d'Emili Casanova, de la Universitat de València. El filòleg es va centrar en el lèxic, en la morfologia i la sintaxi, d'un estil proper a l'utilitzat pels escriptors italians de l'època. Casanova va qualifi-

car de normal a la València del segle XV el lèxic emprat per Corella en els seus textos literaris.

D'altra banda, el professor italià Stefano Cingolami va parlar sobre l'interès corellià per representar el drama moral i personal. Segons aquest especialista, l'aspecte més important és que l'autor valencià va utilitzar personatges femenins ben allunyats de la pre-

tat lingüística, mentre que avui dia donem preferència a l'originalitat, a la novetat literària". Tomàs Martínez, de la Universitat Jaume I de Castelló, va reflexionar sobre les influències culturals que rebé Corella i com aquest va influir en altres contemporanis seus com ara Ausiàs Marc o Jordi de Sant Jordi. Per Martínez, "Corella fa mestratge sobre determinada

gent. És llegit, plagiat i reconver- tit". A més l'historiador de literatura de la Universitat de València va provar documentalment les relacions familiars entre Corella i Marc i les influències mútues. En el pla més literari Josep Romeu va parar especial atenció en l'aproximació a l'obra més coneguda de Roís de Core-

lla: *La tragèdia de Caldesa*. Segons aquest poeta, crític literari i filòleg, l'obra "és una lamentació adolorida en què l'autor assumeix en la pròpia persona literària el desengany que d'una manera o d'una altra travessa quasi tota la seva prosa".

Al simposi es va debatre molt sobre el caràcter autobiogràfic de les obres de Corella. En definitiva, un congrés necessari per tal de conèixer més un dels autors més importants –però menys llegits– de la nostra literatura.

Mario Reyes

DAVID VIJUESCAS

A l'esquerra, Jordi Ventura i Emili Casanova.

Els professors van tractar aspectes ben diferents sobre l'obra de Joan Roís de Corella, com ara la seua adscripció al drama moral i el lèxic emprat per l'autor.